

Hushovmesteren nægter alt

Artikel og foto af Dav Jacobsen 2005

Herremanden på Vilhelmsborg er myrdet og mange kan have et motiv. Hushovmesteren frasier sig al skyld, så morderen er på fri fod. Danske arbejdspladser går nu ind i opklaringsarbejdet.

Liget bliver ganske vist ikke vist frem, men der er ingen grund til at tvivle. Herremanden er død og ophidselsen står tydelig i ansigterne på personale og familie på herregården.

Mindre end en time efter mordet bliver forskelligt formede papstykker tøvende skubbet over mahognibordet i et højloftet rum. Hver af deltagerne har fået fire brikker udleveret, der ikke passer sammen, men skal ende med at sidde med hver sit kvadrat. De må ikke tale sammen, give tegn eller på anden måde gøre opmærksom på, at de ønsker en bestemt brik. Løser de opgaven til den uniformerede stuepiges fulde tilfredshed – og hun er skrap – får de en oplysning, som de endnu ikke ved, om de kan bruge til noget. Den eneste lyd der høres, er knitren fra papir og suk fra chefen, som roder i en papirkurv i den anden ende af lokalet. Han leder efter informationer, som hushovmesteren har tabt.

Vi befinder os på Vilhelmsborg, en herregård lidt syd for Århus. Lærerkollegiet på godt 50 lærere fra Parkvejens Skole i Odder forsøger i mindre grupper at løse "Gåden på Herregården." Konceptet, der både er udarbejdet og afvikles i fællesskab af Tango Consult og teaterinstruktør Helle Brokjær, er både en oplevelse og en samarbejdsøvelse, der trods den dystre start endnu ikke er endt uden at deltagerne har grinet, så tårerne triller.

Skræddersyet arrangement

På Parkvejens Skole arbejder lærergruppen for tiden med en handlingsplan for den såkaldte ArbejdsPladsVurdering (APV). I "Gåden på Herregården" har skolen fundet en anderledes måde, at gribe arbejdsmiljøet an på.

"Vi ville gerne arbejde med et socialt tilsnit, så arrangementet var skræddersyet til vores ønske", fortæller skoleleder Keld Rask.

Ved hjælp af forskellige øvelser skal deltagerne nemlig samle oplysninger, der gør dem i stand til at udpege morderen. Men koderne er vanskelige at knække, informationerne pletvise og udfordringerne svære.

På græsplænen holder en mand for eksempel balancen på ét ben, mens han overvejer sit næste skridt. Det rigtige valg giver en ledetråd, og det er hans beslutning, der er afgørende for, om gruppen bliver sendt tomhændet videre. Hjælper kollegaerne ham, får de slet ingen spor. På den måde erfarer lærerne sig til nye sider af hinanden og 'korpsånden' bliver styrket.

Arrangementet slutter med, at flere deltagere frivilligt sætter sig selv i situationer, der udløser latterårer.

Skoleleder Keld Rask smiler stort, da han efter nogle uger skal sætte ord på oplevelsen:

"Handlingens karakter har sat sig positive spor. Vi har grinet med hinanden. Hvis en kollega i dag fjumrer med en arbejdsopgave, kan vi med smil på læben sige, at det ikke er underligt, vi ikke kunne løse opgaven på Herregården: For når du griber tingene sådan an, så skal det jo gå galt..."